

[Poul Dam.]

på myndighederne fra ejernes side i retning af at få mulighed for, at jorden kan blive overflyttet fra yderzone til inderzone. Man anfører en række andre begrundelser for at gå tilbage til bondegårdsreglen. Jeg synes ikke, de alle sammen har så forfærdelig stor vægt. Når det f. eks. siges, at ejendomsskatterne jo i mange tilfælde vil kunne fradrages på ejernes selvangivelser og derved medføre et fald i indkomstskatten, er dertil at sige, at det problem kunne man jo løse på anden måde. Men i øvrigt tror jeg nok, man må sige, at markedsmekanismen, som medfører, at en række arealer i yderzoner stiger kraftigt i pris som følge af en forventet værdistigning i fremtiden, en forventet overgang til inderzone, vil medføre et pres på myndighederne, ganske uanset om denne værdiforøgelse konstateres ved en vurdering eller ikke. Presset er der i hvert tilfælde, og hvis man bor i de områder, hvor dette spil mellem yderzone og inderzone er særlig aktuelt, kan man ikke være blind for, at presset eksisterer der hele tiden, og at planlægningen i og for sig virker en lille smule komisk som følge af den markedsmekanisme, der uundgåeligt virker.

For os at se er der i og for sig ingen anden effektiv planlægning end den, der hænger sammen med, at de arealer, der er tale om, bliver overtaget af det offentlige på en eller anden måde. Vi ville fra vor side anse det for mere rimeligt, at den forbedring, som blev gennemført i 1963, blev opretholdt, og at man gennem ejendomsbeskatningen fik en virkelig mulighed for at inddrage nogle af de venteværdier, der findes i disse områder. Det kunne også have den bivirkning, at priserne i yderzonerne blev trykket noget, nemlig hvis man vidste, at man skulle betale stærkt forhøjede ejendomsskatter i årene, indtil området overføres til inderzone.

Vi er fra vor side villige til at deltage interesseret og grundigt i udvalgsarbejdet, men det må siges, at vor stilling til lovforslagets endelige skæbne her i tinget vil være afhængig af, hvorledes dette udvalgsarbejde former sig.

Johan Asmussen: Det er vist sjældent, at en kommission eller et udvalg, der skal beskæftige sig med udarbejdelse af udkast

til love, navnlig på skattelovgivningens område, får en så forjættende betegnelse i hvert fald i daglig tale som forenklingsudvalget. Det er en glæde at konstatere — og jeg synes, der er grund til at nævne det — at det ser ud til at begynde at slå til, at dette forenklingsudvalg virkelig er ved at skyde nogle blomster, der fortjener navnet forenkling.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at det forekommer mig, at den redegørelse, som ligger til grund for lovforslaget, også — og dermed sender jeg en tanke tilbage til det, der lå forud for loven om ophævelse af grundstigningsskylden — er særdeles fortræffelig og instruktiv, hvilket nok kan være nødvendigt for den, for hvem alle disse indviklede ting trods alt ikke har været daglig kost.

Jeg kan slutte mig til rækken af glædesudbrud, der er kommet fra i hvert fald nogle af de foregående ordførere, med hensyn til det resultat, man er nået til med dette lovforslag. Dette vil ikke forbavse den højtærede finansminister, der sikkert er klar over, at lovforslaget netop på de væsentlige punkter svarer til de synspunkter, som er de uafhængiges, og som partiets ordfører, hr. Mose Hansen, ved flere lejligheder, bl. a. i foråret 1963 i forbindelse med behandlingen af nogle af jordlovene, har givet udtryk for. Dette gælder for begge de to hovedprincipper, der er tale om: reglerne og grundlaget for omvurdering og reglen for fremtidig vurdering af landbrugsjord i yderzoner. Jeg skal ikke igen gå i enkeltheder om disse to punkter; vi er enige i forenklingsudvalgets argumentation for ændringerne, og vi er naturligvis også enige i det valg, regeringen har truffet på det ene af punkterne med hensyn til, hvilken vej man skulle gå — om man skulle gå tilbage til bondegårdsreglen eller blive stående. Vi hilser med tilfredshed, at regeringen har valgt at vende tilbage til bondegårdsreglen.

Jeg kan ikke lade være med at citere et par linjer af bemærkningerne til lovforslaget, for jeg synes, der siges noget, som rækker videre end netop til det foreliggende problem. Det hedder her på side 8:

„At lade ens beliggende ejendomme, hvis handelsværdi er bestemt af chancen for senere overførelse til inderzone, vurdere efter forskellige principper afhængig af,